

Dani walks the line

“Dani wie?”, antwoordde iemand me onlangs toen ik in een gesprek naar hem verwees. Het lijkt wel of we bij KBF een boontje hebben voor de groten die vaak in de schaduw van een tijdgenoot staan. De lezingen die Peter Habeler in 2017 gaf tijdens de Mount Expo in Gent, waren absolute voltreffers en dit voorjaar plaatsten we Nina Caprez in de kijker. Inderdaad, tot enkele jaren geleden was Dani Arnold hier nog een nobele onbekende. Iedereen kende zijn landgenoot Ueli Steck wel, “the Swiss machine” met zijn onvatbare snelheidsrecord op de Eiger noordwand. En plots kwam er die onbekende Dani die het nog twintig minuten sneller deed.

**“motivatie,
zelfvertrouwen,
falen,
vreugde
en succes...”**

Arnold verraste in het voorjaar van 2015 opnieuw door de noordwand van de Matterhorn solo te beklimmen in de onwaarschijnlijke tijd van 1 uur en 46 minuten. Maar daar stopt elke verdere vergelijking. Arnold is een heel ander type klimmer dan Steck. Hij wil een gewone jongen uit “die Uri” blijven met een privéleven en hij wil bergtoeren kunnen maken die hem vooral spass bezorgen. Dani Arnold is ook officieel Bergführer en maakt nog altijd tijd voor tochten met gewone klanten. Dat is nu net wat ons interessant lijkt.

Door een gewijzigde agenda kan ik hem niet live ontmoeten in zijn heimat en we spreken af om het gesprek via Skype te laten verlopen. Hij is net terug van een korte vakantie met zijn vrouw en is helemaal ontspannen. Hij heeft onlangs een nieuwe knalprestatie neergezet, maar mag er nog niets over vertellen. Maar hij glundert als een jonge knaap die ten volle geniet van wat hij pas gerealiseerd heeft. Wie is dan de echte Dani Arnold? Het klimbeest dat keihard op zijn doel afgaat of de speelse bolleboos die gewoon geniet van wat hij goed kan?

KBF: Mensen plaatsen andere mensen graag in welomlijnde vakjes. Jij zou dan in het vakje van de snelheidsklimmers zitten. Bevalt jou die omschrijving of vind je die te beperkend?

Dani: “Ik ben daar zelf niet echt mee bezig, maar laten we stellen dat ik op twee pijlers sta. Enerzijds het “speedklettern” en anderzijds het “mixed-ijsklimmen”. Daar voel ik mij goed in. Als sportklimmer ben ik niet goed genoeg, als je vandaag niet met gemak een 8b klimt dan speel je daarin gewoon niet mee. Dus ik beperk mij tot speed en mixed ijsklimmen, en nog liefst gecombineerd.”

KBF: We gaan niet te lang over Ueli praten, ik denk dat je er al te vaak mee wordt vergeleken, maar we kunnen er moeilijk omheen dat jullie prestaties een tijd erg parallel liepen.

Dani: “Met de vergelijking heb ik geen probleem. We hebben mekaar uiteraard meermaals ontmoet, maar daar bleef het dan ook bij. Anderzijds moet ik eerlijk bekennen dat ik veel geprofiteerd heb van zijn prestaties omdat hij bepaalde taboes doorbroken heeft. Hij heeft de publieke opinie en de media gesensibiliseerd voor snelklimmen en voor het solo klimmen. Dat effende voor mij ook het pad om sponsors te vinden. Ueli was gewoon superprofessioneel in alles wat hij ondernam. Maar als mens, én als sporter, zit ik op een heel ander spoor. Ik kan mij nooit zo toelagen op een trainingsschema zoals hij dat deed, ook omdat ik nog steeds zeventig tot tachtig dagen per jaar als Bergführer werk. En ik heb ook wat meer vrijheid nodig, ik leef met een minder strikte planning in mijn leven, gewoon omdat net dat voor mij belangrijk is. En die levenshouding is natuurlijk geheel verschillend van hoe Ueli geleefd heeft.”

KBF: Hij stond er inderdaad om gekend 24 uur per dag gefocust te zijn op zijn projecten. Ik neem aan dat jullie mekaar goed gekend hebben, maar waren jullie ook goed bevriend?

Dani: "Goed gekend, ja. Maar we hebben nooit samen geklommen. Voor mij is het werkelijk belangrijk in de bergen te kunnen trekken met vrienden waarmee ik op dezelfde golflengte zit en waar ik plezier mee beleef. Dat is mijn grootste prioriteit. En die records, ja die zijn uiteraard ook leuk..."

KBF: Speel jij nog met het idee om dat Eiger-record ooit nog terug te pakken?

Dani: "Principieel ben ik een 'freestyler', dus indien ik daar ineens zin zou in hebben dan zou ik daar nog kunnen voor gaan. Maar laat ons zeggen dat ik op dit moment geen plannen meer heb voor de Eiger."

KBF: Welke klimmers waren je grote voorbeelden?

Dani: "Ik moet eerlijk bekennen dat vooral Ueli Steck en Stephan Siegrist mijn grote voorbeelden waren. En zodra ik besepte dat ijsklimmen echt mijn ding was, dan keek ik ook bijzonder op naar Will Gadd uit Canada. Met Stephan Siegrist heb ik wel geklommen, onder meer in Patagonië."

Ijsklimmen is natuurlijk een jonge discipline. Nu ik mij realiseer wat een Ricardo Cassin of een Walter Bonatti in hun tijd allemaal hebben gedaan zonder echt geschikt materieel, dan vind ik dat een gigantische prestatie. Mijn grootste respect voor die mannen."

KBF: Laten we het even over de toekomst van het alpinisme hebben. Messner gooide enkele jaren geleden de knuppel in het hoenderhok door de vraag naar voor te werpen "Wohin mit den Alpinismus wenn der Tourismus den Gipfel des Mount Everest erreicht hat?" Wat vind jij van die stelling?

Dani: "Op zich een goede vraag. Maar eigenlijk hebben we al zo vaak gehoord dat het alpinisme zijn grens bereikt heeft, dat het voorbij is. Al in 1865, toen alle vierduizenders beklommen waren had men dat al voorspeld: "den Alpinismus ist Tod". Mensen hebben sindsdien al zo vaak het gevoel gehad dat het nooit nog sneller, hoger of verder kan en dat we nu wel op het hoogste punt gekomen zijn. Maar dat klopt niet, het verleden heeft dat voldoende bewezen, het zal altijd verder gaan."

KBF: Ja, maar de sport moet ook nog veilig blijven. Hoe relatief het begrip veiligheid ook is. Wat is verantwoord bergbeklimmen? Voor de ene is de Hörnligraad op de Matterhorn al veel te gevaarlijk en voor jou is in 1u46' door de noordwand pure "Spass". Ueli Steck zei me daarover ooit "jullie zien enkel mijn successen maar niet de talloze keren dat ik teruggekeerd ben". Ervaar jij dat ook zo?

Dani: "Zeker. Het aantal keren dat je je beklimming vervroegd afbreekt, ligt beduidend hoger dan vijftig procent. Voor mijn projecten hier in de Alpen speelt dat geen rol van betekenis. Maar als je naar Pakistan reist, maandenlang onderweg bent en onvermijdelijk veel geld uitgeeft, dan ligt dat moeilijker want je beseft dat er veel mensen in betrokken zijn geweest en dat ook de druk van de sponsors meespeelt. Als het dan tweemaal na mekaar helemaal niet lukt, dan zit je wel met een groot probleem, niet?"

KBF: Waar verwacht jij de grootste verdere ontwikkelingen, op technisch vlak? Of eerder op niveau van de training?

Dani: "Tja, in het sportklimmen, en ook in de zeer technische disciplines, zal er door middel van gerichte training nog veel te gebeuren staan. In het alpinisme lijkt het mij wel denkbaar dat men door pre-acclimatisatie in veel kortere tijd een expeditie afrondt, of dat men meerdere toppen na mekaar beklimt. Dat kan zeker die richting uitgaan."

KBF: Ja, maar de wijze waarop jij een ijsveld op rent, dat vraagt toch zeer veel explosieve kracht? Daar moet je toch specifiek op trainen?

Dani: (na een lange aarzeling) "Je fitheid en je basisconditie moeten uiteraard super zijn, maar dat hebben er veel. Ik ken heel veel mensen die daarin nog beter zijn dan ik. Maar belangrijker is wat er op de moeilijke momenten in je hoofd omgaat. De focus behouden en helemaal geconcentreerd zijn. En dat kunnen er maar weinig in die omstandigheden."

KBF: Ben je ook actief in de begeleiding van jonge bergbeklimmers?

Dani: "In Zwitserland ben ik net opgenomen in het "Expertenkader" om van daaruit advies te geven bij de opleiding van jonge berggidsen. Dat vind ik super, want ik heb een aantal eigen technieken ontwikkeld die niet in de boekjes staan, en ik vind het fijn om daarover te praten en het te tonen aan die groep."

KBF: Wat staat er in de onmiddellijke toekomst nog op je programma?

Dani: "Ik vertrek morgen naar Chamonix, ditmaal als Bergführer, en overmorgen begin ik met klanten aan de Arrête des Cosmiques. Vrij ontspannend dus, maar ook mooi. En op 29 september kom ik naar Leuven om jullie te vertellen waarom snel klimmen ook veilig(er) kan zijn. Intussen geniet ik van wat ik doe en ik hou ook van het leven."

KBF: Prachtig! We kijken uit naar de rest van je verhaal, op 29 september in Leuven.

Dani: "Sicher!!!" (lachend) ▲

Noot: Net voor dit blad in druk gaat wordt door sponsor Mammüt bekendgemaakt dat hij op 27 juli de Walkerpijler (Grandes Jorasses) heeft geklommen in 2u4min (een nieuwe toppresatie en 36 minuten sneller dan Ueli Stecks vroegere record).

WIE IS DANI ARNOLD?

Geboren in 1984 in het Zwitserse Schächental (Uri)
Gehuwd, woont in Bürglen in zijn geboortedal.
Berggids.

In het Zwitserse klimmerswereldje viel hij voor het eerst op toen hij in 2010 een snelheidsrecord afdruckte door de Westgraat van de Salbitschijen te klimmen in 1 uur en 35 minuten. In 2010 lukte hem met Stephan Siegrist en Thomas Senf de eerste winterbeklimming van de Torre Egger in Patagonia en in Schotland de eerste 'repeat' van de Anubis op Ben Nevis.

OPVALLENDSTE BEKLIMMINGEN

2011: snelheidsrecord op de Heckmair-route in de Eiger noordwand in 2 uur 28 minuten. 20 minuten sneller dan het bestaande record van Ueli Steck (Steck pitste daar in 2015 nog zes minuten af).

Januari 2012: als eerste niet-Schot klimt hij 'The Hurting' in Coire, Schotland, één van de zwaarste mixed-klimroutes überhaupt. Arnold klom de route 'on-sight' met één val in de finale sectie.

April 2013: eerste beklimming, samen met David Lama, van de centrale headwall van 'Moose's Tooth' in Alaska in amper 48 uur (6a, M7+, 90°, A2).

April 2015: snelste solobeklimming van de Schmidt-route in de Matterhorn noordwand, in 1 uur 46 minuten.

December 2017: free-solo beklimming van de 'Beta Block Super' op de Breitwangflu nabij Kandersteg. Chrono: 1 uur en 3 minuten.

Mei 2018: première 'Exile on Main Street' met Stephan Ruoss op Gross Grünhorn 4044m (M7, 6b+).

Juli 2018: nieuw snelheidsrecord op de Grandes Jorasses noordwand, Walkerpijler in 2u4min.